

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

רובצ חילשל הלפתה תרזח

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

חזרת התפלה לשליח צבור

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל הסדים טובים וקנה הכל וזוכר הסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

Als du die Lehr
 der Sittlichkeit, welche auf den
 Weg des Lebens führt, jenen
 ertheiltest, die fromm und
 gelassen auf dein Heil ver-
 trauen, da erbehten die Stützen
 des Himmels und der Erde,
 und deine Getreuen, sie kamen,
 erhabene Geschenke zu empfan-
 gen. Du liehest dieses Volk wie
 Schafe ziehen, und führtest es
 wie eine Heerde, auf lachende
 Trieften. Du würdigtest sie der
 göttlichen Lehre, um sie mit Lie-
 be zu vereinen. Es war am drit-
 ten Monate nach ihrem Auszuge
 zur Freiheit. Zwar zeigtest du
 dich erst den Bewohnern *שעיר*
 und *פארן*, gabst ihnen deine
 Satzungen kund, so wie Stra-
 fe und Belohnung; doch du
 sahst, daß sie die Befolgung
 versagen, und ohne sie zu be-
 achten, gabst du sie ihrem freien
 Willen preis. Endlich ging
 deine Lehre aus einer wüsten
 frei gegebenen Gegend aus,
 bei klarem Sonnenschein, in

(* אורח חיים מוסר תזכחת.
 בתתך לנושעים בשובה ונחת.
 געשו עמודי רום ותחת. דבקיה
 בבואם מתנות לקחת: הסעת
 עם בצאן לנחות. ונהגתם
 בעדר בשובע שמחות. זביתם
 לתורה באהב להאחות. הודש
 שלישי בצאתם לרוחות: מרם
 נגלית בשעיר ופארן. ידעתם
 חקיה עגשן ושכרן. בראותך
 כי מאנו לשמרן. לא השבתם
 וראית להתירן: ממדבר נהנה
 מקום הפקר. נגד השמש לעין
 כל סוקר. סוררים שכנו צחיקה
 להתעקר. עת יבואו במשפט
 להתחקר: פיה לא דבר
 במסתרים. צדק דובר מגיד
 מישרים. קולות ולפידים

(* In vielen קהלות wird am ersten Tag מסה vom zweiten Tag
 gesagt.

Gegenwart jedes Schaugierigen; aber die Entarteten, ruhig in ihrem trocknen Starrsinne, werden dann erst aufgerüttelt, wenn sie ein strenges Gericht zur Rechenschaft ziehen wird. Dein Mund sprach nicht in verborgener Gegend, er verkündete Gerechtigkeit, lehrte Jugend unter Donnerschall und flammenden Blitzen, so daß Könige und Fürsten sie schaueten und staunten. Die dreifache Lehre hast du aufgezeichnet für ein in drei Stände getheiltes Volk, du hast den dritten aus dem dritten Stamme als Mittler erkohren. Von ihm ward mir zu Theil die vollkommene reine Lehre, das Labfal meiner Seele. Am dritten Monate gabst du sie mir als Erbe.

כי ישרים עבן sind alle Pfadde, die deine Allgüte vorzeichnet, du gabst sie mit deinem eigenen Munde deinem dir verwandten Volke kund; durch Feuerflammen gabst du deiner Stimme Nachdruck, du, der du ein Schild bist allen, die dir vertrauen.

תמוך So ward der Ruhm gegründet für des Gesetzes Erben, ihnen ward in Eintracht das köstliche und herrliche Geschenk zu Theil; es ist das anmuthigste, trefflichste aller Köstlichkeiten. Mit Recht wird

וּבְרָקִים בּוֹעֲרִים . רָאוּ וְתַמְהוּ
מַלְכִים וְשָׂרִים . שְׁלִישִׁים כְּתַבְתָּ
לְעַם מִשְׁלָשִׁי . שְׁלֹשֶׁת שְׁלִישׁ
מִשְׁבַּט שְׁרִישִׁי : מִן תַּמִּימָה
וּבְרָה מְשִׁיבַת נֶפֶשִׁי . תַּמְכָּת
לְהַנְחִילִי בְּיָרַח שְׁלִישִׁי :

קסל מִיִּשְׂרָאֵל כָּל מַעֲגָלֵי טוֹבוֹ .
הַשְּׁמִיעַ מִפִּי לְעַם קְרוֹבוֹ :
מִן לְהַבֹּת אֵשׁ בְּקוֹל בְּהַצְבוֹ .
מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהֶם :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַתִּיָּה
מֵתִים אַתָּה רַב דְּהוֹשִׁיעַ :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַתִּיר
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים . וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ דִּישְׁנֵי
עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה
וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַתִּיָּה
וּמִצְמִיָּה יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמַן אַתָּה
דְּהַחִיּוֹת מֵתִים :

קסל תַּמְכוּ כְּבוֹד נֹחַלִי
תְּעוּדָה . שְׁתַּפּוּ בְּמַתָּן יְקָרָה
וְחַמּוּדָה . רְצוּיָה חֲשׂוּקָה מְכַל
כְּלֵי חַמּוּדָה . קְרוּיָה בֵּת מֶלֶךְ
כְּבוֹדָה : צִיר נֶאֱמַן קְרָאָה

diese Lehre die himmlische Königstochter genannt. Du riefst zu dir hinan den treuen Boten (Moses), offenbartest ihm deine Schätze, die leichten so wie die schwer zu erfüllenden Gebote, Strafen, Warnungen, allgemeine und einzelne Weisungen, die Belohnung frommer Handlungen und die Vergeltung der Tugenden, du lehrtest ihn den Vortrag, um im Ausdrucke das zu Viel und das zu Wenig zu vermeiden; das Frauengeschlecht durch sanfte Rede, Männer aber mit starkem Nachdrucke zu belehren. Nun kam er vom Berge Herab, und verkündete angenehme Sagen und sanfte Lehren; sie traten zusammen, und wurden eines Sinnes, denn sie entschlossen sich, die Befolgung vor dem Auftrage zu geloben. Am dritten Tage war der Tag ihrer Weihe, und schon erwartete sie der König mit seinem himmlischen Gefolge. Die Sitte erheischt, daß der Lehrling seinen Lehrer erwarde, aber seine Erhabenheit wollte die Nachkommen seines Lieblings (Abrahams) auszeichnen. In Einigkeit zogen sie dahin vom Schilfmeere ab, allein in Zank und Hader setzten sie die Reise fort, und unterbrachen sie wieder; und kamen wieder in friedlicher Eintracht zum Sinai hin.

ללוייה לובת דן אומאכ-

לעלות. פניניה בארתו המורות
 וקלות. עונשין ואזהרות פרטות
 וקלות. שכר המצות ושלום
 גמולות: נמת לו כה תאמר.
 מלפחות ומלהוסיף מאמר.
 לנשים בלשון רכה לומר.
 בוכד הדקדוק לאנשים לגמר:
 ירד מן ההר והשמיעם. טעמי
 מתק ואמרי נועם. הקרו
 והשוו כאחד במדעם. זורזו
 להקדים מעש למשמעם:
 ובשלישי ליום התקדשם בו.
 הקדים על ידם מלך במסבו.
 דרך תקמיד להמתין לרבו.
 גדלתו הפליא לזרע אהבו:
 בנסעם מים סוף אגודים. בריב
 ומצה נוסעים ועומדים.
 חזן אזי בעת נסעו מרפידים.
 אל סיני באו כאחד אהודים.

קסל הללויה כי הוא היה
 ויהיה. בגשם נדבות אותנו
 יהיה. חזן לפני יקימנו ונחיה
 וצדיק באמונתו יהיה:

tigen, der da ward, ist, und sein wird, der durch einen Regen uns einst zum neuen Leben erweckte; vor seinem Angesichte werden wir auferstehen und fortleben; ja der Fromme bleibet durch seinen Glauben unsterblich.

Als die mit Vollkommenheit Ausgerüsteten sich dem Berge gegenüber lagerten, gleichgestimmt und erwartungsvoll in demüthiger Stimmung, da verkündetest du ihnen deine wohlgeordneten befolgungswerthen Gesetze. — „Hörche auf, mein Volk! ich rede!“ — Und nun lernten sie Gebote, Satzungen, Gesetz und Recht, und was zur Aufrechthaltung der Gerechtigkeit gehört; sie wurden gewürdigt, sich an den üppigen Ausfluß deines himmlischen Hauſes zu erquicken; denn aus den Himmelsböhen gabst du ihnen kund das Recht. Bevor er sich den Grundfesten der Erde (den Frommen) offenbarte, zog er im leuchtenden Zuge durch die bewohnte Erde, wo die Heiden in sittenloser Ausartung fortschritten; er stand und maß die Sündenzahl der Erdbewohner. Nun schritt er einher im Gefolge heiliger Viriaden, zeigte sich vom Sinai aus seinem verwandten Volke; die Säulen der Welt wankten erschüttert zusammen, die Weltberge erbeben, Völkerschaften stießen von diesem Getöse zusammen,

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

קסל שְׁלָמִים בְּהַנּוֹתֶם נֶגְדַּת הַהָרָה. שְׁוִים וּנְכוֹנִים בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה. שְׁמַעְתֶּם חֲקֵי עֲרוּכָה וְשִׁמּוּרָה. שְׁמַעְהָ עַמִּי וְאַדְבְּרָה: מִצּוֹרַת וְחֻקִּים דָּת וְדִין. מִשֵּׁם לְמַדּוֹ מֵאַמְצֵי הַדִּין. מִדִּשָׁן. בִּירְתָּךְ זָכוּ לְהַעֲרִין. מִשְׁמִים הַשְּׁמַעְתָּ דִּין: עַד לֹא נִגְלָה לְמִצְוֵיךְ אֶרֶץ. עֵבֶר וְזָרַח וְהוֹפִיעַ בְּאֶרֶץ. עַמִּים מִשֵּׁם נִפְרָצוּ פָרֶץ. עַמְד וַיִּמּוֹרֵד אֶרֶץ: וַיִּמְרַבּוּת קוֹדֶשׁ אֶתְהָ בְּמִצְעֵד. וְדַעַם קָרוֹבוֹ מִסִּינֵי נוֹעֵד. וְעַמּוּדֵי תִּבְלַ גַּעֲשׂוּ לְהַרְעֵד. וַיִּרְפּוּצְצוּ הַרְרֵי עֵד. נִקְבְּצוּ דְאֶמִים רָגַשׁ בְּשִׁמְעָם. נֶאֱסָפוּ לְקוֹסֶם לְשִׁאֲלוֹ מֵהַ מַעַם. נֶאֱמַם הַשִּׁיבֶם עַל מֵהַ הַרְעָם. נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם: בְּנִתָּה מִרְחוֹק דְּנוֹחֲלֵי תַעֲוֵדָה. בְּשָׁלֵם יִסְדֶּתָ עַל אֶרֶץ אֲגוּדָה

und strömten hin zu ihrem zauberischen Priester (בלעם), um ihn zu fragen, was dieses Ereigniß deute? Dieser Donner-schall, entgegnete er, deutet an, daß der Allmächtige seinem Volke Sieg und Kraft verleiht. Schon in der Zeiten Urbeginn waren die Erben des Gesetzes dein Augenmerk, ihretwegen hast du das Erdennrund gegründet, darum wollen wir dir freudig und ehrfurchtsvoll huldigen im Kreise frommer Vereine; du fuhrst hernieder auf den Sinai, umgeben von flammenden Himmels-schaaren, deine Spuren bezeichnete majestätisches Leuchten, Zagen und Beben ergriff die ganze Schöpfung, bei deinem Anblicke freisten die Berge; die Erde staunte und bangte vor dieser Erschütterung, sie währte in ihr ursprüngliches Nichts zurück zu fallen. Aber du sprachst: Ich bin! und ihre Seelen standen wieder in ihrer Festigkeit da. Darob preisen dich, o Ewiger! alle Könige der Erde. Aber auch die heiligen Schaaren Israels ergriff ein Schrecken, indem du den Berg wie eine stürzende Wölbung über sie gestaltet, und sie empfingen die geläuterte Lehre unter Beben und Angst, die Lehre welche den sittlichen Wandel überblickt und vorzeichnet; die Berge eilten gleichsam hierher, die göttliche Glorie zu

בְּכֵן נֶעְבְּדְךָ בְּגִיל וְרַעְדָּהּ .
בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָהּ : רְדִתְךָ
לְסִנֵּי בְּאֱלִים בּוֹעֵרִים . רִשְׁפָה
לְרִגְגְךָ יֵצֵא בְּהִדּוּרִים . רוֹעֵדִים
נְמוּגִים כָּל יְצוּרִים . רְאוּךָ יְחִילוּ
הָרִים : יִרְאֶה וְחָלָה מִתְנַאֲהוּ
הָאָרֶץ . יִזְמַח פֶּן תִּתְפַּךְ לְתַהוֹ
בְּחָרָץ . יִסְרוּ עֲמוּדֶיהָ בְּאֶנְכִי
בְּמָרָץ . יִדּוּךָ יִּכְלֵ מַלְכֵי אָרֶץ :
צְבָאוֹת קוֹדֵשׁ אֶחָזוּם בְּעֵתָהּ .
צָלַע בְּגִיגִית עֲלֵיהֶם כַּפְפָּתָהּ .
צְרוּפָה קָבְלוּ בְּמַנּוּד וְאִמְתָּהּ .
צוּפִיהָ הִדְּיכוֹת בֵּיתָהּ : חָשׂוּ
הָרִים לְקַבֵּל שְׂכִינָתוֹ . הִפְצִים
לְהִתְעַדּוֹת בִּיקָר תִּפְאַרְתּוֹ .
חֲבַב חוֹרֵב מְהִרֵי אֲדָמָתוֹ : חָמַד
אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ : קָרְאָתָהּ לְעֵנְיוֹ
מְרוֹם גְּבוּרִים . לְהִנְחִיל תְּעוּדָהּ
לְעַם כְּמֵהֵם . מִן מְאוֹד נֶעְלִיתָהּ
עַל כָּל אֱלֹהִים . וּמֹשֶׁה עָלָה
אֶל הָאֱלֹהִים :

empfangen. Sie strebten sich zu erhöhen durch die Herrlichkeit seiner Majestät; er aber zog den Berg Horeb vor, unter allen Bergen der Erde erkor der Allmächtige ihn zu seinem Sitze. Du beriefst den Demüthigen (Moses) zu dir aus dem himmlischen Höhen, um dem wißbegierigen Volke dein Gesetz zu ertheilen, du zeigtest dich hoch erhaben über alle Mächte, als Moses zu dir, Allmächtiger! hinauf stieg.

עוֹלָם וְעוֹלָם יְיָ יִמְלֹךְ
 Ewig wird Gott regieren, unaufhörlich dein Herr, o Zion! Hallelujah. Du Allerheiligster, thronest unter Lobgesängen Israels, Allmächtiger du!

Haddest du deine wunderlieblichen Lehren nicht verbreitet, so würden auch die Bestimmungen des Himmels und der Erde nicht bestehen und dennoch hast du jene nur einem unbedeutenden Völkchen überliefert, der Liebe und des Eides eingedenk, welchen du ihren Vorfahren zugeschworen; darum wünschest du sie tadellos, daß sie deinen Gesetzen mit Herz und Sinn zugethan sein mögen, daß sie im Kreise deiner Frommen ihre Einsicht darthun, daß sie dein Bündniß beachten, und auf den Lugendpfaden wandeln. Zu jener Zeit, als du ihnen deine vollkommnen Gesetze verkündet, standen sie in heiliger Ehr-

יִמְלֹךְ יי לעולם אלהיך ציון
 לדור ודור הללויה:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אם לא אמריך הנעימים.
 חקורת שמים וארץ לא מתקיימים. והנחלתם מורשה למעוטי עמים. מאהבריך אותם ובזכר שבועת קדומים. ומאד תתאוה למו להיזרת שלמים. ובמשפטי חקיך לב ודעת משימים. ובסוד יראיך ישיבו טעמים. בריתך לנמור לכת בדרך תמים. ובערת השמעתם חקיך התמימים. עמדו במורא כפאחד משלמים ונגלה למו רז מלאכי מרומים. עשירה לשמיעה היזרת מקדימים. ונמת מי יתן והיה לבכם זר לעולמים ליראה אותי לטוב להם כל הימים. ליו עמי שומע לי ובדרכי מסוימים. ויצדקו ויתהללו בלי

furcht an Geist und Körper, makelrein, und ein Geheimniß, nur den himmlischen Engelschaaren eigen, wurde ihnen offenbar; indem sie die That vor dem Inhalt angelobten, da sprachst du: „O möge doch dieser Sinn ihnen ewig bleiben! mir immerfort Ehrfurcht zu weihen! daß es ihnen wohlergehe durch ihre ganze Lebenszeit. O! daß mein Volk mir stets gehorche, und sich auf meinem angewiesenen Pfade auszeichne, dann würden sie standhaft bleiben, und sich ihrer Unschuld rühmen können; ich würde vor ihnen her die Feinde strecken, und meine strafende Hand gegen Feinde und Widersacher wenden. — Israel würde Hülfe finden vom Ewigen durch ewiges Heil, sie würden nie beschämt, nie zu Schanden werden. O, du Herr! unfehlbarer Schutz! Laß sie wandeln im Lichte deines Angesichtes immerdar! gib ihnen ferner deine Lehre kund, und Einsicht, sie zu begreifen, würdige sie eines glückseligen Lebens und der immerwährenden Erhaltung, und du, Allerhöchster! richte deine Residenz in ihrer Mitte auf.

Ewig Lebender, Furchtbarer, Höchster und Allerheiligster!

Er setzte Zeugnisse ein in Jakob, und offenbarte in Israel die heilige Lehre; sie ist ein Erbtheil der Gemeinde Jakob's, von ihm dem Heiligsten.

הַיּוֹת אֲשָׁמִים כְּמַעַט מִפְּנֵיהֶם
אֲכַנִּיעַ שׁוֹמְמִים. וְאָשִׁיב יָדַי עַל
אֹיְבִים וְקָמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ
בֵּי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא
בוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה
אֲדוֹן הַצּוּר תָּמִים. בְּאֵזֶר
פְּנֵיךָ יִהְיֶה לְאֹרֶךְ יָמִים פֶּתַח
דְּבָרֶיךָ רַחֲמִים בְּחַבּוּמִים.
וּתְזַכֶּם לְהַיּוֹרֵת חַיִּים וְקָמִים.
וּבְתוֹכֶם תִּשְׁכַּח רָם עַד רָמִים:
חַי וְקָיִם נוֹרָא וּמְרוֹם
וְקָדוֹשׁ:

ח"ק וְיָקָם עֲדוּרָת בְּיַעֲקֹב.
וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקְוָב
מוֹרְשָׁה קְהֵלַת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

קבל שְׁבוּרֵי מְרוֹם לְקַחְרָה
כְּהַיּוֹם. מְצוֹתֶיהָ וְהוֹרֵיֹתֶיהָ
מִפִּי אֵיּוֹם. מִמְדַּבֵּר נְתוּנָה
לְיוֹצְאֵי פְדִיּוֹם: מֵאֵמֶר וְצוּרֵי
וְעוֹנֵשׁ וְאַזְהָרָה. חוֹק וּמִשְׁפָּט
בְּרִית וְתוֹרָה. נוֹעַם הִגָּאֵר דְּבָרוֹת
עֲשָׂרָה: עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחֲרֵי

Die im Himmel fest verschlossene Lehre, sie wurde einst an diesem Feiertage errungen, ihre Gebote und Weisungen kamen aus dem Munde der Gottheit; sie wurde auf einem freien Raume einem freien Volke überliefert. Sein Wille, sein Gebot, Strafe und Warnung, Gesetz und Recht, Bündniß und Religion, dies alles enthielt der liebliche Ausdruck der zehn Gebote, sie folgten wohlgerichtet nach einander, und schlossen sich wohlgeordnet an einander; jene beiden Tafeln, geschrieben auf beiden Seiten, die Schrift war eine Schrift des Allmächtigen, unvertilgbar; er grub sie selbst ein, Spruch gegen Spruch, nach Sinn und Bezeichnung stellt er fünf gegen fünf. Als mit Lieblichkeit der Ausspruch: ich bin! ertönte, erschien die Warnung: „du sollst nicht morden.“ Beide Sprüche stehen in sinniger Verbindung; denn fällt der Mensch in das Verbrechen des Blutvergießens, dann frevelt er gegen das Bild der Gottheit, denn in seinem Ebenbilde hat Gott den Menschen geschaffen. Im zweiten Ausspruche verbietet er das Gößenwesen, und als Seitenstück erschien das Verbot der Unkeuschheit; auch diese stehen in gegenseitiger Bedeutung, der Gößendiener gleicht der buhlerischen Dirne, welche statt ihres Mannes, Fremde in ihre Arme schließt. Er verbot den Namen des Allwissenden vergeblich auszusprechen, und als Seitenstück den Diebstahl in nachdrücklicher Warnung, indem Diebstahl, Mord und Ehebruch, falschen Eid zur Folge haben. Nun befohl er des Ruhetags eingedenk zu sein, und als Seitenstück erschien das strenge Verbot: du sollst nicht falsch zeugen! denn dur

זה. ויצמודים מהזה אל מהנה. לוחורת כתובים מזה ומזה: והפכתב מכתב אלהים דאששה. תקקם זה כנגד זה לדדשה. כונם והתום חמשה מול חמשה: נועם אנכי השמיע במאמר. כנגדו לא התרצה הזהיר במשמר. זה ער זה להבין ולגמר: בהכשל יצורים לשפוך דם. כאלו ממעטים דכות בהזידם. כי בצלם אלהים עשה את האדם: רמו לא יהיה בשני דבור כנגדו לא תנאף הזהיר לצבור. על אופניו דבר דבור: יגיד ויזכיר עלי כופרים. הומים דאשה מנאפת מאחרים. תחת אישה תקח ארת זרים: צנה לא תשא לשוא שם כליות חוקר. כנגדו לא תגנב הזהיר להתיקר. הגנוב רצוח ונאף והשבע לשקר: חוה זכור את יום השבת. כנגדו לא תענה הזהיר במשיבת. פן תשקר ותוציא דבת: קריאתם יזכיר לו ללו לדון כל מחלל יום קדש בודון. כאלו מעיד עדות

die Lüge bringst du Unheil hervor. Beide Aussprüche stehen in sinniger Verwandtschaft; denn wer den heiligen Tag muthwillig entweiht, legt gleichsam ein falsches Zeugniß gegen den Herrn ab; wer aber die Feier des Ruhetages nicht entweiht, bezeugt zugleich, daß der Herr das Welt-All in sechs Tagen gegründet hat, und ihr sollt ja meine Zeugen sein, spricht der Ewige, daß ich der Schöpfer bin. Nun bezeichnete er das Gebot jener Ehrfurcht, welche ein gebildetes Volk gegen Vater und Mutter auszuüben schuldig ist; denn wer es befolgt, den wird nie eine Unglücksfunde in Furcht setzen; und als Seitenstück befahl er: du sollst nicht gelüsten nach dem Hause deines Nächsten, nach seiner Magd, seinem Knechte, seinem Ochs und Esel und nach dem was er sonst besitzt. Die gegenseitige Stellung dieser Sprüche verkündet dem Lüfternen einen unvermeidlichen Fall; es wird ihm ein ungehorsamer Sohn geboren, der ihm einst fluchen wird. — Das ist der sinnige Inhalt der zehn Gebote, welche auf den köstlichen Tafeln eingegraben waren; sie wurden von Mund zu Mund ausgesprochen, und unter Donnerstimme verkündet, die aufmerksamen Zuhörer wurden gleichsam entzündet von dem flammenden Tone, und äußerten (dem Moses:) wir halten es nimmer aus, ferner zuzuhören, tritt du hinzu und höre! — Der ewig Lebende gewährte, was sie wünschten; sie wurden heilig, sie wurden selig genannt, als er sprach: sie haben wohl geredet.

שָׁקֵר בְּאֵדוֹן : בְּשִׁמּוֹר יַצִּיר
שַׁבַּת מַחֲלָל . מַעִיד כִּי לְשֵׁנֶה
עוֹדֵם שְׂכָלֵל . וְאַתֶּם עַדִּי נָאִם
” וְאַנִּי אֵל : רָשָׁם מִצֹּת כְּבֹד
לְעַם נִבְרָא . אָב וְאִם מְכַבֵּד
בְּמוֹרָא . מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא
” רָא : אוֹמֵר לֹא תַחֲמֹד שֵׁת
לְנַגְדּוֹ . בֵּית רַע וְאַמְתּוֹ וְעַבְדּוֹ
שׁוֹרוֹ וְחַמּוֹרוֹ וְכָל כְּבוֹדוֹ : בְּאֵר
מֵאֵמֶר לְמֵאֵמֶר לְמוֹלוֹ . יְגִיד
עַל רֵיחוֹמֵר לְהַכְשִׁילוֹ . סוֹפוֹ
לְהוֹלִיד בֵּן שְׁהוּא מְקַלְלוֹ :
וְאֵלּוֹ עֵשֶׂר תַּדְבָּרוֹת
הַכְּלוּלוֹת . נַחֲרָתוֹ עַל הַלְוִיּוֹת
הַמְעַלּוֹת . וּמִפֶּה אֵל פֶּה
רוֹשְׁמָעוֹ בְּקוֹלוֹת : נְבוֹנִים
שׁוֹלְהֵבוֹ מִלֵּב הַפִּשְׁמָע .
קָרַב אֶתְהָ וּשְׁמָע : חֵי הוֹדָה
לְאֲשֶׁר אָמְרוּ . זְכוּ קְרוֹשִׁים
וּמִשָּׁם נִתְאַשְׁרוּ . כְּנָם הַטִּיבוּ
אֶת אֲשֶׁר דִּבְרוּ :

קו"ח וַיִּקָּם עַדּוֹת בְּיַעֲקֹב . וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקְוֹב .
מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב . קְרוֹשׁ :

אל נא לעולם תוערץ. ולעולם תוקדש. ולעולמי
עולמים תמלוד ותתנשא: האל מלך נורא מרום
וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו
נצח. נוראותיו שיהו ספרו עזו. פארוהו צבאו.
קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח תוקף תהלורת
תפארתו:

ס"ק באשר נגלית לאבותינו ביום הזה. בן נזכה
שכינתך לחזה. ונאמר הנה אלהינו זה. קדוש:

ובכן יי קנני ראשית דרכו:

שעשוע יום יום מראש אמנה. קדם מפעליו אלפים
שנה. אז ראה ויספרה חקרה והכינה: בימינו תקקה
ובחיקו נתנה. הלא חכמה תקרא ותבונה. בראש
מרומים קולה נתנה. אקייכם אקרא בעלי אמונה. שמעו
בינגידים אדבר להכינה. מפתח שפתי מישרים ונכונה.
בצדק כד אמרי פי בלי תואנה. כלם נכוחים לידעי
בינה. קחו מוסרי ואל כסף ותבונה:

מקדמי קדם מראש נסכתי. באין תחום ומעין
נתהקלתי: בטרים הר וגבע נתחוללתי: בהכינו שמים
שם הייתי: באמצו שחקים עמו נמצאתי: אני חכמה
ערמה שכנתי. משחרי ימצאוני ואהבי אהבתי.
מחרוץ ומפז נבחרה תכונתי. באורה צדקה ומשפט
התהלכתי יסורו אלי חסר לב ופתי. ללחום בלחמי
ולשתות יין מסכתי. כי עושר וכבוד נמצא אתי:

עצתו מרחוק אמן לאמני. חקות שמים וארץ שם
למעני. ראשית דרכו בחדר קנני. ומצוף דבש ונופת
המתיקני. זהב ופנינים לא יערכוני. כי כל ביתי לבוש

שְׁנֵי. לַיְתֵּן הַזֶּן וְרַפְּאוֹת נִתְּנֵנִי. יְדֵי וּכְפַי לְפָרוֹשׁ לְעֵנִי. פִּי
פְּתוּחַ בְּחִכְמָה וּבְשִׁכְלֵי חֵכְמֵי. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנִי.
טְבוּחַ טְבַחֵי וְעָרוֹךְ שְׁלַחֲנִי. אֲזַרְךָ יָמִים וְכָבוֹד בְּשִׁמְאֵלִי
וּבִמְיָנִי:

וּבַעֲצָתִי נוֹעֵץ רוֹכֵב כְּרוּבִים. מְמַדֵּי אֶרֶץ שָׁם וְדַבֵּק
רְגָבִים. שָׁמַיִם נִטְהָ וַיֵּשֶׁם סִתְרוֹ עָבִים. שְׁמֵשׁ הַזְּרִיחַ וְצַדִּיק
יִרְחַ וְכוֹכְבִים. וְהַדְּשִׂיא וְהַזְּרִיעַ אֲלֵנוֹת וְעֹשֵׂבִים וְהַשְּׂרִיץ
דָּגִים וְעוֹפּוֹת וְחַגְבִים. וְחַיָּה וּבְהֵמָה וְכָל פָּרִים וְרִבִים.
וַיֵּצֵר בְּכַפּוֹ רֵאשִׁי לְכָל נְצִיבִים. בְּהַבְרָאוֹ כּוֹנְנֵי תַפִּים
וְנִקְבִים. וּמַעֲשֵׂי מַאֲלֵהִים חֲסָרוּ בְּאֵהָבִים. וְכָבוֹד וְהַדָּר
עָפְרוּ בְּשִׁגְוֵיבִים וְהַמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשֵׂיו הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים:
נוֹעַם אֶבֶן יִקְרָה שֵׁשׁ מְסוּבָתוֹ. בְּצִלְמוֹ רִקְמוֹ וְהַפְּאִיר
תְּמוּנָתוֹ. וּמִקְצֵה עַד קִצֵּה הַקִּים קוֹמָתוֹ. וְחָלָה לוֹ מִשִּׁכְלֵי
תְּבוּנָתוֹ. וּבְמַלְתֵּי לְשׁוֹן הַפֶּלֶא דְבָרָתוֹ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹת
לְכָל בְּרִיתוֹ. וְעַד כָּל יְצוּרִים הֵיטָה אֵימָתוֹ. וּבַעֲדָן גֵּן
הֵיטָה חֲנִיתוֹ. וְלֹא הִמְתִּיקֵנוּ בְּפִי הֵיטָה תְּאוּתוֹ. עַקֵּב
הַיּוֹתוֹ. רֵאשִׁי עֲפָרוֹת אֲדָמָתוֹ. חֲקוֹתֵי וְתוֹרוֹתֵי לְהַגּוֹת
בְּאִמְרָתוֹ. וְנוֹעַם מִשְׁפָּטֵי צְדָקָי לְחַוּוֹתוֹ:

בְּשׁוּרֵי מַעֲשָׂהוּ זָר מַעֲשָׂהוּ. לֹא שָׁמַר צוּוֵי וַיִּפְרָהוּ.
בִּיקָר לֹא גֵן וַיִּגְרָשָׁהוּ. וְנִמְשַׁח כְּבֵהמּוֹת נִדְמָה מִקְרָהוּ.
בְּאֲכָלוֹ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוָּהוּ. לְבַלְתִּי אֲכֹל מִמֶּנּוּ
וְלִשְׁעָמָהוּ: וְהַרְצָתִי אֲמַרִי לְפָנָי בּוֹרָאָהוּ. לֹא חֲפָצָתִי בּוֹ
כִּי מְרִי הוּא: בְּמִפְקָד אֶחָד לֹא עָמַד לְקִימָהוּ. וּבְקִצּוֹת
תְּלַתֵּי אֵיךְ יַעֲמוֹד הוּא בְּחֶסֶד לֵב יָמוֹת בְּלִי לְחַחִיָּהוּ.
לֹא נוֹכַל לְהַדְּבִק אֲנִי וְהוּא:

דְּבוּ שָׁנִים וְהִלְכוּ דוֹרוֹת. אֲנִי הָיִיתִי אֲצוּרָה בְּמְרוֹמֵי
דִּירוֹת. בֵּין אֲרָאֵלִי מוֹהַר אֲמָרוֹתֵי מְהוֹרוֹת. וְעָמַד אִישׁ

צדיק תמים בדורות מִיִּשְׁרָאֵל מִעַגְל וּמִסְלוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵת
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכוֹשְׁרוֹת. מִנְחָם. מִמַּעַשׂ וּמִמַּעֲבָד
מְאֹרוֹת וּבְשִׁטְף זַעַם נְחֹלֵץ מְצֹרוֹת. בְּצֵאתוֹ לְרוּחָה
מִתּוֹךְ מִסְגְּרוֹת. הַקְּרִיב קֶרְבֵּן מִנְחָה וּתְשׁוּרוֹת. מִכָּל
חַיָּה וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת שָׁהָרוֹת. וּרְצָה לְדַבְּקוֹ בִּי אֲמָרוֹתַי
לְהוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכַּר נִפְרְדָה תְּאוֹתוֹ. מִמַּטְעֵי כְרֵמוֹ הַרְוָה
שְׂתִיתוֹ. וּנְתַגֵּל בְּאֶהְלוֹ וּגְדָה נִבְלוֹתוֹ. וּבְנוֹ נִכְנָם וּרְאָה
עֲרוֹתוֹ. וַיִּקַּץ מִיִּנּוֹ וַאֲרָרוּ בְּקִלְלָתוֹ. עֶבֶד עֲבָדִים קָאָחִיו
הָיוּתוֹ. בְּעִשׂוֹתוֹ כָּכָה מֵאִסְתִּיו לְשִׁנְאוֹתוֹ. וּנְמָתִי לְצוּרֵי
לֹא אֶחְפוֹץ קֶרְבָּתוֹ. כִּי בְשִׁכְרוֹתוֹ יֵצֵא מִדַּעַתוֹ. וַיִּפְר
חֲקִי וַיִּקְרַב מִיתָתוֹ. לֵץ הָיִן הוֹמָה בְּשִׁתּוֹתוֹ. כָּל שׁוֹגָה
בּוֹ לֹא יִרְבֶּה חֲכָמָתוֹ:

צָדֵק לְעֹשְׂרִים הָעִיר מִמְּזֹרָה. בּוֹרְאוֹ הַכִּיר לְשִׁלוֹשׁ
אֵיתָן הָאֲזָרָה. וּכְתַת וְשִׁבְר אֱלִילֵי תְרַח. וּמִבֵּין חֲשָׁכִים
אוֹרוֹ זָרַח. וּמִבֵּית מוֹלְדוֹתוֹ גָּלָה וּבְרַח. וְהַצְלִיחַ בְּלִכְתּוֹ
וּכְחֻבְצֵלַת פְּרַח. אֵשׁל נִטַּע וְהָעוֹבְרִים הָאֲרַח. וּבְקוֹצוֹ
אֲרָץ רִיחוֹ הִירַח. וְתוֹעֵי דָרֶךְ הַסְּלִיל בְּאוֹרַח. יִתֵּן לְפָנָיו
גּוֹיִם וּמַלְכִים הַבְּרַח. וְשִׁמְר תּוֹרוֹת וּבְמִצּוֹת טְרַח. וּגְבַר
בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ מִן הַמְּזֹרָח:

חֲבַב וּנְחַשֵּׁק בְּשִׁמְרוֹ אֲמוֹנָה. בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר נִצְרָף
קִבְחָנָה. וּמִצָּא שִׁכְר בְּטָנוֹ לְמֵאָה שָׁנָה. וְהִתְחִיל בְּמִצּוֹה
נִתְנָה לְשִׁמוֹנָה. וְגַם צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעַ עוֹנָה. אֲכוּן
שְׁעֵשׂוּעִים לְהִנְתֵּן בְּמִתְנָה. וְגַם אֲנִי נִרְצִיתִי בּוֹ
לְהִתְחַתְּנָה. לוֹקִי גַם בְּמָה יֵאָדַע כִּי אִירְשָׁנָה. וְשִׂאֵל
אוֹת קְהוֹדִיעוֹ נִכּוֹנָה. וְגַרְם גְּרוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה.
בְּפִרְדֵּי לְעִנּוֹת עֵדֶת מִי מָנָה. אוֹ חֲדָלְתִי בְּאֲרָץ לְשִׁכְנָה:

קָם בָּנוּ תַחֲתָיו וְהוֹשֵׁת לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוּ הַלֵּךְ
 בְּמִישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם. וּבְקָרְבָן
 גִּיחוּחַ הוֹעֵלָה בִּבְרוּרִים. וְנִרְצָה בְּכִלֵּי וְשִׁלְמֵי אֱמוּנִים.
 וְזָרַע וּמִצָּא מֵאָה שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׁכִּיל וְהִנְעִים
 אֲמָרִים. וְחִפֵּץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת מוֹסָרִים. וְגַם אֲנִי
 אֶהְבֵּתִיו וְחִמְדָּתִיו מִנְעוּרִים. לוֹלֵי שְׂאֵתוֹ פָּנֵי עוֹזֵר
 בְּעוֹכְרִים. וּבְעֵשְׁנוֹ נִעֲשֵׂן וְהִכְהֵרָה מְאוּרִים. בְּעִבּוּרוֹ
 נִמְנַעְתִּי לְהוֹדֵעַ בְּשְׁעָרִים:

חֲבִיזוֹן עוֹן שְׁכַנְתִּי בְּמַחְמֵד. לְאָרֶץ לֹא יִרְדָּתִי לְהַתְלַמֵּד.
 וְעַמֵּד אִישׁ תָּם וְתִאֲוֹתֵי חֵמֵד. יוֹשֵׁב אוֹהֲלִים עֵתוֹתֵי
 לְהַתְמַד. בְּרָכָה יִרְשׁ וְלִגְבִיר הוֹעֵמֵד. זָרַעוּ לְהַרְבּוֹת
 בְּחוֹל לֹא יִמַּד. וְרוּחַ גְּדִיבָה סִמְכַתְּהוּ לְהַצְמֵד. בְּתַמּוֹ
 הַלֵּךְ וּבְכִשְׁרוֹ עֵמֵד. יוֹצְרוֹ אֶהְבּוּ וּבִיעֵינֵי גַחְמֵד. וַיִּזְרְנֵי
 הֵנָּה זֶה נְעִים וְנַחְמֵד. וְנִאֲהָ לֹוּ בְּהַגְיוֹנְךָ דְקָמֵד. יִתְמוּד
 דְבוּ דְבַרְיָךְ וּבְסוֹדְךָ יוֹעֵמֵד:

זָדָהּ וְנָכַר וְאִישׁ אֱמוּנָה. וְרֵאוּי לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בְּמַתָּן
 צְפוּנָה. אֲבָד לֹא שְׁקָט וְלֹא הוֹפְנָה. בְּבֵית אָבִיו לֹא
 נָח מִתְלוּנָה. אֶחָיו מִתְנַחֵם לְהַרְגוֹ בְּשִׁטְנָה. עֵמֵד מִפְּנֵי
 וַיִּלֵּךְ פְּדָנָה. בְּמַקְלוֹ עָבַר וַיִּבֵּא חֲרָנָה. בְּאִשָּׁה שְׁמֵר
 עֲשָׂרִים שָׁנָה. בְּגִדוֹל בָּנִים נִטְרַח בְּאִגְנָה. נִמְכַר פּוֹרַת
 לְתֵאֵלָה וְדַמְגִינָה. וּבְשִׁנֵּי רַעְבוֹן יָרַד גּוֹשְׁמָה. לִכְן לֹא
 נִפְדָּתִי בְּגוֹרְלוֹ לְמָנָה:

קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמַן. וְשָׂר בְּעֵנֵי עִם לֹא אֶלְמָן.
 וַיִּקָּם מוֹשִׁיעַ רוּעָה נְאֻמָּן. תַּחֲלַת צֵאתוֹ מִצְרֵי טָמָן. וַיִּד
 בְּמִצְרַיִם כָּל אֱלִיל וְחַמָּן. וַיִּכְחַד כָּל גְּבוּר שָׂר וּמִשְׁמָן
 וְהִגִּיה אֹר וְהֵאִיר אֲשָׁמָן. אֲסִירֵי עוֹנֵי לְיִשְׁעַ זְמָן. יָם
 הָעִבְרִים וְהַסִּיעֵם לְתַחוּמָן. וְהִגִּין לְמוֹשְׁלוֹ וְהַמְטִירָם מָן.

הִכָּה צוֹר וַיִּזְכְּבוּ מִיָּמָיו וַאֲנִי לְהַנְחִילָם מֵעֲשֵׂי יָדֵי אָמֵן:
 וּבִירַח הַשְּׁלִישִׁי לְחֹפֶשׂ לְצֹאתָם. בָּאוּ לְחֹרֵב כָּל
 מִקְהֵלוֹתָם. וַיִּגְדֵּה הַהָר הַיְתֵה חֲנִיתָם. הִסְכִּימוּ דַעְתָּם
 וְהָשׂוּ עֲצָתָם. וּמִשָּׁה עָלָה וְהוֹשֵׁם כְּחוֹתָם. וַנְּצַטְוֶה לָךְ
 אֶל הָעַם קִדְשָׁתָם. הַיּוֹם וּמָחָר צִוְּהוּ פְרִישָׁתָם. וַיּוֹם
 אֶחָד הוֹסִיף לְטַהֲרָתָם. וּסְדֵר עֲנִינָם וּמִצֹּת הַגְּבֻלָּתָם.
 וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכִרַת בְּרִיתָם. וְהָקִים מִצְבוֹת כְּנֶגֶד שְׁכֵמֵי
 תָם. וַיִּקְדַּשׁ אֶת הָעַם וַיִּכְבְּסוּ שְׂמֵלוֹתָם.

אֲזִי בַשְּׁלִישִׁי בַהֵיזֶת בְּקָרוֹ. מֶלֶךְ בְּמִסְבּוֹ הוֹפִיעַ בִּיקְרוֹ.
 רִבּוֹתִים אֶלְפֵי שְׁנָאֵן מִשְׁנֵנִי פִאֲרוֹ. וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים
 וְהִזְרִיחַ אֹרוֹ. קוֹלוֹ בְּכַחוֹ וְקוֹלוֹ בְּהִדְרוֹ. וְרוּחַ סְעָרָה
 עוֹשָׂה דְבָרוֹ. וְעֵנָן כָּבֵד כָּסָה עַל הָרוֹ. וְהַצּוֹרִים נִתְּצוּ
 הָרִים בְּעֶקְרוֹ. הוֹלֵךְ וְחֹזֵק קוֹל שׁוֹפְרוֹ. חוֹצֵב לְהַבּוֹת
 אֲרָזִים בְּשִׁבְרוֹ. קוֹל יִי יַחִיל מִדְּבָרוֹ. וְכֵלֹ אֹמֵר כְּבוֹד
 בַּפֶּאֶר דְּבִירוֹ:

מִתְפַּאֲרֶת הָיִיתִי בַיּוֹם חֲתוּנָתִי. הִנֵּה בָּא קִצִּי וְהִגִּיעַ
 עִתִּי. לְהוֹדִיעַ יַפְיִי וּלְהַגִּיד תְּפֹאֲרָתִי. יֵצֵא טְבָעִי וְתִתְעַלֶּה
 חֶפְתִּי. יִדְעוּ הַכֹּל מֵה מְלֹאכְתִּי. צָדֵק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ
 נְתִיבָתִי. עוֹמֵק חֲכָמָתִי וְסוֹד בִּינָתִי. יְבִינוּ שְׁכָרֵי עֲנָשִׁי
 וְאִזְהַרְתִּי. עֲרֵךְ שְׁלַחְנִי וְסַגֵּר מִסְגְּרָתִי. תִּקּוֹן אֲצַבְּעוֹתַי
 וְרַב פְּעוּלָתִי. כִּי עַד עַתָּה. בְּמַרוֹמִים שָׁכַנְתִּי. וְהַיּוֹם
 בְּאָדָם מִתְנַזֵּת לְקַחְתִּי:

צִיר אֲמוּנִים נִתְעַלֶּה בְּכַחֲרִים. בְּצַנֵּת שְׁלֵג בַיּוֹם
 קִצְרִים. חָכָם עָלָה לְעִיר גְּבוּרִים. וַיִּזְרַד עוֹז מִבְּטָחָה
 לְהַדוּרִים. אֲמָרִים נְעִימִים מִפְּנִינִים יְקָרִים. וְקַבְּלָם
 מִיָּמִין יוֹצֵר הָרִים. וְצַבָּאוֹת קוֹדֵשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים. מָרָם
 נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים. וְשָׁמְעוּ מִפִּי עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.

וּפְחָדוֹ וְרָעָדוֹ מֵרַעְמִים כְּבִירִים. וּפְתָחוּ וְעֲנוּ כָּל הַיְצוּרִים.
 ייֵעוּז לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרִים: ^{סז} וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעַם.
 בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נֹעַם. וּנְתַמְנֶה צִיר רָעַם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן
 הַהָר אֶל הָעַם:

וּבִכְן. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הַהָר אֶל הָעַם:
 אֵלּוּף מְסֻבָּל בְּהוֹד אֲפוּדִים. בְּיָדָיו גְּלִילֵי זֶהָב עֲמוּדִים.
 גְּרוֹן עָנוּק לְשׁוֹן לְמוּדִים. דְּבָרִים דְּבוּרִים כְּאוֹפֵן
 שְׁקוּדִים. הַמְשׁוּלִים לְשֵׁלֶשׁ מִשְׁקִים נְחֻמָּדִים. וּבְפָחוֹת
 שְׂבִיבִלִים נִשְׁמָרִים וְעוֹמָדִים. זֹנְחִים הַגְּבוּהָ וְלִנְמוּד
 יוֹרְדִים. חַיִּים וְרַפְאוֹת לְמוֹצָאֵיהֶם מֵעֲמִידִים. מִזְהָר
 בְּעֵלִיל שְׂבַעֲתִים מְנַקְדִים. יְקָרִים מְזַהֵב וּמְפַנִּינִים
 נְחֻמָּדִים. כָּל חֲפָצִים לְנִגְדָם בַּל נְמַדְדִים. קָח טוֹב
 וּמוֹסָר מִגִּידִים. מִתֵּק וּמְרַפָּא לְעֲצָמוֹת וְגִידִים. נְתוּנִים
 מֵאֵשׁ יוֹקְדִים. סֵם חַיִּים לְבָהֶם מִתְּכַבְּדִים. עוֹזְבֵיהֶם
 עוֹזְבִים וְחוֹבְקֵיהֶם מְכַבְּדִים. בְּלִפְוֵלָה בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
 מִתְּלַמְּדִים. צוֹרְפֵיהֶם מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים. קוֹנֵיהֶם
 לְחַיֵּי עוֹלָם עֲתִידִים רַב טוֹב הַצָּפוֹן לְחַסִּידִים. שׁוֹמְרֵיהֶם
 יִצְלוּ מִכָּל פְּחָדִים. תּוֹמְכֵיהֶם מֵאֲשָׁרִים וּבוֹזֵיהֶם מִלְּפָדִים.
^{סח} מִלְּפָדִים לְפִידִים וּבְרָקִים נוֹגְהִים. בְּתַתּוֹ
 קוֹל עוֹז מִשְׁמֵי גְבוּהִים:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ כְּדוֹנָג נְמַקִּים. שְׁחוּ גְבַעוֹת
 עוֹלָם הַמְצוּקִים. רַבּוּ רַעְמִים וְגַבְרוּ זְקִים.
 הוֹלֵי קוֹלוֹת מְשֻׁנִים וְחֻזְקִים. צַפְצוּף הַדְּבוּר
 בְּנִצּוּצֵי בְרָקִים. פְּשִׁישׁ מְפּוֹצֵץ סְלַעֵי נְקִיקִים.

עוֹרֵךְ אַחַת וּשְׁתַּיִם מִתְחַלְקִים. סוּד יִרְאִים
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים. נוֹתְנֵי הוֹלָה שׁוֹפֵר
 מִתְחַזְקִים. מִשָּׁה יִדְבֵּר וְהַכֵּל שׁוֹתְקִים.
 לְעַמּוֹ הַנְּחִיל מִדְּבַשׁ מֵתוֹקִים. כּוֹשֵׁר אֲמוֹנַת
 עֵתִים חֲשׂוֹקִים. יִדְעֵת חוֹסֵן וְיִשׁוּעַת נְזִיקִים.
 מַעֲמֵי חֲכָמָה וְדַעַת מְפִיקִים. חֲנֻם נְתָנָם גּוֹזֵר
 וּמְקִים. זָכָם בְּמִתְנַדָּה לְכוּ דְבָקִים. וְכֵלֹ
 מִחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מִמִּתְקִים הַשְּׁמִיעַ אֲנֹכִי בְּרֹאשׁ
 פְּרָקִים. דֶּרֶךְ בְּעִשׂוֹת בְּמִים עֲמוּקִים. גְּבוּר
 נִגְלָה וְנִלְחָם בְּמִצּוּקִים. בְּתַתּוֹ בְּסִנֵּי דָתוֹת
 וְחֻקִּים. אֲזִי בְּרַחֲמֵי נִגְלָה מִשְׁחָקִים.
 מִשְׁחָקִים הַבְּרַקָּת נִוְגְהִיָּה. וְהַשְּׁמַעַת
 לְעַם כְּמִהִיָּה.

קו"ס אֲנֹכִי יי אֱלֹהִיָּה:

אֶרֶץ עֲשִׂיתִי וְאָדָם בְּרֹאשִׁי. בְּרִיחַ וְדִלְתִים לַיִם
 שְׁמַתִּי. גְּלִיתִי שַׁחַר וְנִשְׁפָּה וּבֹקֵר צִוִּיתִי. דֶּרֶךְ לַחֲזוֹן קוֹלוֹת
 פְּלִגְתִּי. הָאֹזֵר וְהַחֹשֶׁךְ בְּמִקּוֹמָם שְׁבַנְתִּי. וְהָאֶרֶץ
 וּמִלֵּאָה לְכַבּוֹדִי יִצְרַתִּי. זֵרִיחַת מְזֻרֹת בְּעֵתָם הוֹצֵאתִי
 חֻקֹּת שָׁמַיִם וְאֶרֶץ מִשְׁטָרָם שְׁמַתִּי. מִזֶּפֶל שְׁקָר בְּשִׁטְף
 הָאֲבֵדֹתִי. יוֹרְדֵי בְקָעָה לְשׁוֹנָם בְּלִלְתִּי כְּדָרְלַעֲזֹמֵר
 וְעוֹזְרֵי הַבֵּיתִי. לְעַמֶּק יְשׁוּהָ לִילָה חֲלַקְתִּי. מוֹרִיָּה עֲקֵדֹת
 יָחִיד רֹאשִׁי. נֶדֶר נְדָרְתִּי בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. שָׁר אֶל מִלְּאָךְ
 בְּעוֹרוֹ הָיִיתִי עַמּוֹ מִדְּבַר לְרוֹדְפוֹ הַזֹּהֲרֹתִי. פִּתְרוּסִים
 בְּעֵשֶׂר מְבוֹת מִחֲצֵתִי. צְבָאוֹתֵיכֶם בְּעֵצָם הַיּוֹם גְּאֻלְתִּי.

קָרַעְתִּי יָם סוּף וְאַתְכֶם הֶעֱבַרְתִּי. רְאִיתֶם בְּעֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. שִׁדְדַתִּי מִזֶּנֶב וְחִילוֹ חֲחַלְשִׁיתִי. שִׁבַּרְתִּי
קוֹדֶשׁ לָכֶם הִנְחַלְתִּי. תִּרְגַּלְתִּי וּבְכַנְפֵי נֶשֶׁר נִשְׂאֵתִי.
תּוֹקֶף שְׁלֹשׁ מִתְנֹת לָכֶם נָתַתִּי:

סוּן נָתַתִּי לָךְ תּוֹכְחוֹת מוֹסְרִים. הִשְׁמַר לְבַל תִּטְרַח
אֲשׁוּרִים:

ק"ח לא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם:

תַּעֲתוּעִים הֵמָּה מוֹסֵר הַכָּלִים. שִׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא
מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם לְבָם הַתּוֹלִים קֶצֶף מוֹסִיפִים
וְחֶמָּה מְגַדִּידִים. צוֹרֵת חֶמָּה וְלִבָּנָה נוֹטְלִים. פְּלִשִׁי
עַב וְתִבְנִית מְזוֹלִים. עֲצָבִים בְּתִבּוֹנָם מַעֲשֵׂה כְּשִׁילִים.
סוֹגְדִים לָהֶם וְאֵלֵיהֶם מִתְפַּלְלִים. נוֹתְנִים לָהֶם כְּבוֹד
וְהַלּוּלִים. מִשְׁתַּחֲוִים לָמוֹ וּמִשְׁאֲלוֹתֶם שׁוֹאֲלִים. לֹא
יָשִׁיבוּ לְלִבָּם וְאִינָם מִשְׁכִּילִים. כִּי יִרְאֶתֶם פְּגָרִים
אוּמְלָלִים. יַצְעֲקוּ אֵלֵיהֶם וְאִינָם נִצּוֹלִים. טָחוּ עֵינֵיהֶם
וְלִבּוֹתֶם סָכְלִים. חוֹכִים יִשׁוּעָה מֵאֲשִׁים וְאֵלִילִים.
זְנוּחִים תַּעֲוִבִים שְׁקוּצִים וְגִלּוּלִים. וְחֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר
הַכֹּל אֵל אֱלִים. הַמּוֹן מֵיָם נוֹתֵן וּגְשָׁאִים עוֹלִים. הִכְרוּ
מִקִּים וַעֲצַתוֹ יִשְׁדִּים: גּוֹעַר בָּיִם וַיַּחֲמוּ גִלִּים. בּוֹ תִדְבְּקוּ
וְעַדִּיו הָיוּ מִיַּחֲלִים. אוֹיְבֵיכֶם יִפִּיל חֲלָלִים חֲלָלִים:

סוּן חֲלָלִים אִפִּיל כָּל שׁוֹכְחֵי הַשֵּׁם. הִשְׁמַר פֶּן תִּבְשַׁל
וְתֵאשֵׁם:

ק"ח לא תִּשָּׂא אֶת שֵׁם:

אֲמַתִּי שְׁמוֹ הַמְּפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נוֹסְרוּ אֲרָצוֹת
וּנְשַׁעוּ רְקִיעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְרוּחוֹת מְרַבְּעִים. דְּבָקוּ
בְּחוֹתְמוֹ הַיּוֹת נִקְבְּעִים. הַזִּכָּר עַל הַיָּם וְנִעֲשֶׂה בְּקִיעִים.
וְעַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים. זָכַר קוֹדֶשׁוֹ בּוֹ יְרוּצוּ

נושעים. הוצב להבות ומפוצץ סדעים. מהור עינים
 מראות רעים. יצוריו בוחזן בכל עתים ורגעים. כלות
 בחמה בו נפשעים. להביא שבר לחטאים ופושעים
 מפירי חוק ולשקר נשבעים. נלכדים בעונם וכזונם
 נתבעים. שונאי תוכחות ומוסר פורעים. עברות
 יוכלו וברזגו שבעים. פוקד עון אבות על שלשים
 ורבעים. צומת לבקרים כל רשעים קנוא ונוקם
 וקובע קובעים. רואה וצופה מזכים ורעים. שמור
 והזהר מארר פגעים. התירא מלשא לשוא שם תמים
 דעים:

מן תמים דעים דבר בקדשו. והזהיר על מורא
 מקדשו:

קו"ח זכור את יום השבת לקדשו:

תשלום כל מעש וגמר מלאכה. שבת מנוחה
 וקדוש ברכה. רגל להשיב ולמעט הליכה. קרוי
 עונג לכבודו כהלכה. צעד תחומיו ארפים לילכה.
 פסיעה גסה בו בלי להלכה. ערה הכנתו בשישי
 לערכה. סעודות שלש מצותו ערוכה. נכפל בלחמו
 לענוגה ורכה. ממרה נתו כדת וכהלכה. דאור
 הושם עליו לסמכה. כי לשה מלאכתו נערכה.
 יציאותיו ורשויותיו בלי להפכה. מורה משא בו
 לחשכה. חלול מזיד לסקילה למשכה. זכירה ושמירה
 עדיו תנוכה. ומעין העולם הבא מתקו להנכה.
 הנוצרו ינצל משלוש מבוכה. דין ענשו ואזהרתו
 חתוכה. גמול משכרתו מאתי תמוכה. ביני ובין אום
 המבורכה. אות שמתי כי לי הממלכה:

חַיֵּן הַמְּמַלְכָה הַמְּלִיכָנוּ בְּנֵאמָהּ. וְתִזְכֶּה לְאֹרֶךְ יָמֶיהָ:
 קו"ח כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ:

אוֹמֵן וּמִיִּנְקַת בֶּדֶךָ מִתְעַסְקִים. בְּשִׁלְךָ תִּחְלָה
 בְּאֶזְרוֹר דְּבָקִים גְּעִירַת שְׁוֹעַ וְתַחַן מְפִיקִים. הוֹרְשִׁים
 לְצוּרֵם הַיּוֹת בֵּן חוֹבְקִים: הוֹשָׁתְפוּ שְׁנֵיהֶם עִמּוֹ
 עֶסוּקִים. וְנוֹצְרֶת וְנוֹלְדֶת לְעֵתִי חֲקִים. זְכוּךְ וְהִבִּיאֹךְ
 בְּבִרְיַת לְהֲקִים. תִּבְקוּךְ בְּרַבִּים וְשָׂדִים מְנִיקִים.
 מְרַף הַקֵּיךְ זָנִים וּמְשָׁקִים. יִגִּיעַת עֵמְלֵם עֵמְךָ
 מִחֲלָקִים. כּוֹשֶׁר וּמוֹסֵר מְחַנְכִּים וּמְחַזְקִים. לְשׁוֹן
 לְמוֹדִים וּדְבָרִים עֵתִיקִים. מְתַקְנִים לְךָ עֶזֶר וְלֹהֲשֵׁיֶיךָ
 זוֹקְקִים. נוֹשָׂאִים פֶּלֶךְ עֲבוּרֶךָ וְלֵאל זֹנְעִים. סְמִכֵם
 בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וּבְתַפְנוּקִים. עֲנֵדֵם בְּכִסּוֹת נְקִיָּה
 בְּחִשּׁוּקִים. פְּנֵה לְגַעְרַתֶּם לְבַל יְהוּ מְצוּקִים. צִפּוּר
 לְמוֹסָרֵם וְלֹא תִרְדֶּף רַקִּים. קִיִּם כְּבוֹדֵם וּמוֹרָאֵם
 כְּחֲקִים. רְבוֹת אֹרֶךְ יָמִים וּמַעֲוֹן מְנִיקִים. שְׁוֹם
 לְכְבוֹדוֹ וְלְמוֹרָאוֹ גּוֹזֵר וּמְקִים. תַּחַת בֵּן הוֹדוּהוּ מִלְּכֵי
 אֲרָקִים:

חַיֵּן אֲרָגִים וּגְבוּהִים יִסֵּר בְּפִצָּח. קֶבֶל מוֹרָאוֹ
 וְאֵל תַּעֲזִיז מִצָּח:

קו"ח לֹא תִרְצָח:

תּוֹכַחַת אֱהָב מוֹסֵר יִרְאִים. שְׁמוֹר וְהִזְהַר מִפְתּוּי
 חַטָּאִים. רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מוֹבְאִים. קֹשֶׁר
 קוֹשְׁרִים לְהַפִּיל חֲלָבָאִים: צָרִים בְּעַמְקֵי שְׂאוּל
 קְרוּאִים. פּוֹעֵרַת לְבָלֵי חוֹק בָּאִים. עֲצַבַת נוֹתָנִים
 וּכוֹשֶׁל מִמְצִיאִים. שְׁפַתוֹתֵיהֶם אָרַב דָּם מִמְלָאִים.
 נִחְדַת אוֹלֶרַת יִנְחִדוּ פְתָאִים. מְשׁוֹבְתָם תִּהְרָגֵם
 בְּתַחֲלוּאִים. לֹא תֵאָכֵה לְעֵצַת נִשְׁנָאִים. כִּי בְּחִצִּיר

יִמְלֹךְ וְכִדְשָׁאִים. יְהִירִים אֲשֶׁר בְּרָצַח הוֹטְאִים. מוֹרַח
 גְּזֵרְתָם עָלַי מְשִׁיאִים. חַנְפִּים אֶרְץ בְּדָם מְטַמְּאִים.
 זוֹהַר שְׂכִינְתוֹ מִתּוֹכְם מוֹצִיאִים. וְעַל יְדֵי חֲלָלִים
 חֲנֻמְצָאִים. הֶעֱגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל מְבִיאִים. דָּם
 שׁוֹפְכִים בְּשׁוֹגֵג בְּלֹא רוּאִים. גּוֹלִים לְעָרֵי מִקְלַט
 חֲנֻקְרָאִים. בְּהִזְדָּם לְהַרוּג בְּצֶלֶם בְּרוּאִים. אֲתָה
 תִּבְאֵר הַדָּם לְעֵין כָּל רוּאִים:

חזן רוּאִים יוֹסְרוּ לְהִשְׁמַר מֵאֵף. שְׂמֹר מִצְוֵה
 וּלְהַכֵּל אֶל תְּשֹׂאֵף:

קו"ס לא תנאף:

אִשֶׁת כְּסִילוֹת הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת. בֵּיתָה הִרְחַק כִּי
 נִפְשׁוֹת עוֹבְרֹת. גְּחָלִים בְּחֵיק מִחֲתָה וּמִבְּעֵרֶת.
 דְּרָכֶיהָ שְׂאוֹל וּמּוֹת חוֹדְרֹת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לְשֶׁבֶת
 מוֹסֶרֶת. וּכְעַכְסֵם אֶל מוֹסֵר אוֹיֵל מִיֶּסֶרֶת. זַעַם מְרֵבָה
 וְעֶצֶב מִמְּהֵרֶת: חֶמֶת גָּבֵר וְשִׁנְאָה מְעוֹרֶרֶת. טִיף
 נוֹפֵת בְּשִׁפְתֶיהָ מְדַבֶּרֶת. יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה
 כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ אוֹמֶרֶת. לֵיד שְׁעָרִים קָפִי קֶרֶת.
 מוֹדַע תִּקְרָא לְבִינָה הַמְּאֹשֶׁרֶת. נִצָּח עָדִי עַד עָלֶיךָ
 מְשִׁמֶרֶת. שִׂמַּח בְּאִשְׁרֵי נְעוּרֶיךָ הַמְּחַבֶּרֶת. עִפָּה
 תִּתְרַפֵּק וְלֹא בְּאַחֲרֵת. פּוֹצֵת מְעִינּוֹתֶיךָ חוֹצֵה עוֹבְרֹת.
 צְמָחִים תִּרְבֶּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת. קִדְשׁ עֲצֻמָּה
 בְּפִרְיֵשׁוֹת אֲדָרֶת. רִצָּח לְעֵשׂוֹת מְשִׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת.
 שִׁמְעֵ מוֹסֵר וְעֲנֵדְהוּ לְגִרְגֵרֶת. תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לְגִירֵת
 חֵן וְעֵטְרֶת:

חזן וְעֵטְרֶת תִּנְחַל וּכְשִׁיבָה תִּנּוּב. אִם תִּשְׂמֹר
 חוֹן מִלְּגִנּוּב:

קו"ס לא תגנוב:

תתעב מתי גנבים וסיעתם. שוללים וחומסים
 כל עתם. רחק מעושק והירח תם. קשט מעבדיך
 והצדק אותם. צפה להכמים ואלף ארחותם פעולת
 צדקה לחיים תבואתם. עפשים הרחק המעקלים
 נתיבתם. שפתותיהם דולקים ובלבם רעתם. נכוננו
 שפטים ומהלומות לגויתם. מדון משלחים ומצדה
 אהבתם. לא יחרכו רמיה צידתם. כי און ועמל
 תחת שפתם. יום ילכרו בוגדים בהותם. מזרפים
 בנוער ובקדשים חיתם. חולקים עם גנב שונאי
 בפשותם. זה דרכם ולהכל אחריתם. ואל תאשר
 גלוי מעגלותם. הזורר פן תלכד במצודתם. דין
 ארבעה וחמשה השקמתם. גנבה אין למו נמכרים
 בגנבתם. בני אל תלך בדרך אתם. ארת רגלה
 מנע מנתיבתם:

מן מנתיבתם חשוד ואל תתגנה. ורעה אליך
 לא תאנה:

קו"ס לא תענה:

אמרי כזב ומען כחשים. בניב שפתיה כל יהו
 ארושים. גם אוילים אשר מחרשים. דומים
 ונחשבים להכמי חרשים. חולכי רכיל שלשה
 מענשים. ונאמני רוח מכסים ומחשים. זרה חלק
 מלשנים הרמגשים. חצי גבור שנונים קשים
 מומני פח כשך יוקשים. יועצי מרמה וכזב מלחשים.
 במדקרות חרב בומים מנקשים. לשון חכמים מרפא
 מגישים. מפרי פיהם ישבעו אנשים. נרגן דבריו
 כמתלהמים חשים. שפת אמת יבון בישישים. עד

אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן מַפְשִׁים. פּוֹשְׁקֵי שִׁפָּה מְהַתָּה עֲנוּשִׁים.
צָרוֹת רוֹדְפִים וְעוֹנֵשׁ מִבְּקָשִׁים. קָמִים לְהַעֲד חָמֶס
וְלֹא בּוֹשִׁים. רוּחָם יוֹצִיאוּ כְּסִילִים אֲנוּשִׁים. שֶׁקָר
בְּהַעֲדָם יוֹזְמָמוּ בְּפִרוּשִׁים. תַּעֲשֶׂה לָמוּ כְּזִמּוֹתָם
לְהֵאשִׁים:

חזן לְהֵאשִׁים מִנֵּעַ עֲצָמָךְ קְתָמוֹד. וְנִצַּח לְפָנַי
תַּעֲמֹד:

קו"ח לֹא תַחֲמֹד:

שָׁכַן רַעַף בֵּיתוֹ וְאַהֲלוֹ. מְקַנְהוּ וְקַנְיָנוּ וְכָל חִילוֹ.
עֲבָדוֹ וְאַמְתּוֹ שָׂדְהוֹ וְגִבּוֹדוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחַמּוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ. נִמְעוּ וְכָרְמוֹ גִּנּוּ וְשָׁכִילוּ. בְּעִירוֹ וְעֲצִיו פִּירוֹתָיו
וְיִבּוּלוּ. רִכְבוֹ וּפְרָשָׁיו יַעֲרוּ וְכָרְמָלוֹ. יָקָר בְּסָפוֹ וְזָהָבוֹ
וְנוֹעַם גִּדְלוֹ. צֹאֲנוֹ וְאַלְפֵיֹ מִשְׁקָהוֹ וּמֵאֲכָלוֹ. חֲבֵרָתוֹ
וְכָל מַחֲמָדֵי מַכְלָלוֹ: חזן קְרוֹיֵן מַחֲזֹמֵר מֵהַ מוֹעִילוֹ.
חֹזֵמֵד וּמִתְאַוֶּה אֶת שְׂאֵינוֹ שְׁלוֹ. זֶה שֵׁשׁ לוֹ אֵינוֹ
שְׁלוֹ. קִנְיֵן שְׂאֵינוֹ שְׁלוֹ לְמָה הוּא לוֹ. יֵבִין וַיִּשְׁכַּל
בְּדַעַו וְשָׁכִלוֹ. יִשְׁמַח וַיַּעֲזוּ בְּמַתַּת גּוֹרְדוֹ:
חזן גּוֹרְלוֹ הַטְּחִיל אֵל לִירָאִים. בְּמוֹלוֹת וּבְרָקִים
וּלְפִידִים נוֹרָאִים:

קו"ח וְכָל הָעַם רוֹאִים:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדָשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
סִילוֹק וְכָל הָעַם רוֹאִים אֶת הַנִּרְאָה וְהַנִּשְׁמָע.
וְשׁוֹמְעִים אֶת הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאָה: כְּשֶׁהַדְּבוֹר יוֹצֵאת מִפִּי
הַגְּבוּרָה: וְנִחְצַב עַל הַלְּהוֹת בַּתְּפָאֲרָה: קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת
וְרוּחַ סְעָרָה. וְלִפִּיד לְפִידִים וְלִפִּידֵי אֵשׁ בּוֹעֵרָה. קוֹל יִי
בְּפֶתַח וּמוֹל יִי בְּהַדְרָה. מְפָרֵשׁ אֶת הַדְּבוֹר לְבִאֲרָה.
יִסּוּכְכִנְהוּ יְבוֹנְנְהוּ סְתָרֵי תוֹרָה. וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעוּ לִפְנֵים

לְשִׁבְרָה. וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק מִלֵּין שָׁנִים וַעֲשָׂרָה. וּמִלֵּאכִי
 הַשָּׁרִית יָרְדוּ לְסִיעֵם מִשָּׁמַי שִׁבְרָה. וּמִלֵּאכִי צְבָאוֹת יִדְוֹן
 בְּהַלִּיכָה יִדְוֹן בְּחִזְרָה. וְלֹא הֵם בְּקִבְרָה כִּי אִם עֹטְרָה
 אֹרֶה. שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבִקְנִי לְהַעֲזֹרָה.
 וְנִשְׁתַּלְּחֵנוּ מִכָּה הָאֵשׁ וְרוּחָם עֲבָרָה. וַעֲנֵנִי כְבוֹד הַזֵּילוֹ
 מִלֵּי אֹרֶה. אֶרֶץ רַעֲשָׁה וְגַם שָׁמַיִם נִטְפוּ לְחִשְׁרָה.
 נֶשֶׁם נְדָבוֹת תְּנִיף אֱלֹהִים לִיפָה וּבָרָה. נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה
 אֶתְךָ כֹּונֶנְתָּה לְשִׁמְרָה. וְכִמּוֹצֵא שָׁלַל רַב שָׁשׂוּ בְּאִמְרָה
 טְהוֹרָה. וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הַשְּׁמִיעוּ בְּאִמְרָה. וְלֹא הָיָה
 בָּהֶם כַּח לְקַבֵּל יוֹתֵר מִדְּבָרוֹת עֲשָׂרָה. וְנָמוּ לְרוּעֵם קָרֵב
 אֶתְךָ וְשָׁמַע אִמְרָה. כִּי אִם יִסְפִּים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַע נְמוֹת
 מִהָרָה. וְרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ הוֹדֵרָה לְדַבְּרֵיהֶם בְּעֵינָיו לְיִשְׂרָה.
 וּמִשָּׁם זָכוּ לְהַעֲמִיד נְבִיאִים לְהַתְּאֲשָׂרָה. וְגַם מִי יִתֵּן וְהָיָה
 לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם לְבַחֲרָה. אֵלֶּוּ אֶפְשָׁר לְבַלַּע הַמּוֹרֵת
 וְלַהַעֲבִירָה. אֲבָל אִי אֶפְשָׁר שֶׁכֶּבֶר נִגְזָרָה גִּזְרָה. וְעַל
 תְּנֵאֵי כִּךְ עָמְדוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה. אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם
 לְהַתְּפַאֲרָה. תִּבְלַתֶם מֵעֲשִׂיכֶם אֲכֵן בְּאֶדְם תְּמוֹתוֹן
 בְּעֲבָרָה. וּמִשָּׁה מְזֻרָן וּמִפִּיִם קָכָל שׁוֹרָה וְשׁוֹרָה. וְהַכְּתוּב
 מִשְׁבַּחוֹ וְהַחֲכֵמָה תַּעֲזוּ לְחַכֵּם יוֹתֵר מִשְׁלִיטִים עֲשָׂרָה.
 וְאָמַר לָהֶם אֵל תִּירָאוּ מִן הָאֵשׁ וּמִן הַסַּעֲרָה. כִּי לְבַעֲבוֹר
 נִסּוֹת אַתְּכֶם בָּא וְלַגְדֵּל לָכֶם עֲטָרָה. וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה עַל
 פְּנֵיכֶם יִרְאָה טְהוֹרָה. סִמָּן טוֹב בְּאֶדְם שְׁהוּא בִישָׁן
 וְרוּחוֹ נִשְׁבְּרָה. שְׁכָל מִי שְׁהוּא עָנוּ עִמּוֹ שְׁכִינָה שׁוֹרָה.
 אֲשַׁכּוֹן אֶת דְּבָא וְשִׁפְלָה רוּחַ לְעִזְרָה. וְאֵל זֶה אֲבִיט אֶל
 עֵנִי וְנִכְה רוּחַ לְהַעֲתָרָה. אֲחַלְצָהוּ וְאֲכַבְּדָהוּ עִמּוֹ אֲנִכִי
 בְּצָרָה. וְעָנוּ נִכְנֵם לְפָנִים מִשְׁלֵשׁ מַחֲצוֹת. הַשֶּׁךְ עָנָן
 וְעַרְפֵּל נְחוּצוֹת. עָנָן לְפָנִים וְעַרְפֵּל לְפָנִי וּלְפָנִים וְהַשֶּׁךְ

יוצר ליום ראשון של שבועות

בַּחֲצוֹת. וְסַבַּר לוֹ פָּנִים לְהַתְרַצוֹת. וְקָבְלוּ עַל יְדוֹ שֵׁשׁ
מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת קְבוּצוֹת. וְנָתַן נַפְשׁוֹ עַל
הַתּוֹרָה בְּדַעַת וּבְמוֹעֲצוֹת. וְלָכֵן נִקְרְאוֹת עַל שְׁמוֹ תְּלַתְּלִיָּה
קְבוּצוֹת. זְכוּר תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי אֲשֶׁר עָמַד בְּפָרְצוֹת.
אֲשֶׁר צוֹיֵתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב הַר הַנִּבְחָר מִהָרִי אֶרְצוֹת.
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת לְחֻקֵּי נְמֻלְצוֹת: וְכָל הַיְהוּדִים
הָיוּ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ קוֹלוֹ. זָכוּ לְהַיּוֹרֵת בְּמִלְאָכֵי זְבוּלוֹ.
עֲלִיו נִתְרַפְּקוּ וַחֲיוֹ בָּצְלוֹ. וְנָתַן בְּתוֹכְכֶם מִשְׁכָּנוֹ וְאַהֲלוֹ.
וְהִרְאָם וְהִרְבָּם לְהִרְאוֹתָם מוֹפְתֵי מַפְעָלוֹ. וַיְדוּ הַחֲזוֹקֵה
וּכְבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ. וּבְשׁוֹב רוּחָם לְאוֹצַר מִכְּלָלוֹ. לֹא שָׁלְטָה
בְּבִשְׂרָם רָמָה לְאֹכְלוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה הַדְרִיכֶם
שְׂכִיזוֹ. וְלַעֲוֹלָם הַבָּא יֵאָסְפוּ לוֹ. וְעֲלֵיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר
מְלוּלוֹ. אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְכָה לוֹ. וּבַיּוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ אֶת
הַזֶּה קוֹלוֹ. וְכָל יֹשְׁבֵי תֵּבֵל פָּצְחוּ הַלּוּלוֹ. וּמִלְאָכֵי מַעֲלָה
הִנְעִימוּ מִהֲלָלוֹ. וּבְהִיכָלוֹ כְּכוֹד אוֹמֵר בְּלוֹ. שְׂרָפִים
וְאוֹפָנִים וְזִיקֵי חֲשָׁמְלוֹ. קִדְשָׁה וְתִהְיֶה קִדְמוֹ לְסֻלְסָלוֹ.
וְחַיּוֹת הַקּוֹדֵשׁ אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם סִבְלוֹ. נִרְאוּ נֹשְׂאִים
וְנִשְׂאִים בְּחִילוֹ. וְנִהַר דִּינֹר הַעוֹזֵר לְמוּלוֹ. נוֹרָתָן עוֹז
וְגִדְלָה לְהִלְלוֹ. וּמֵאֵז מְקַדְּשִׁים חֲכָל גּוֹרְלוֹ. יוֹם יוֹם
יִנְשְׂאוּהוּ וִירוֹמְמוּהוּ קְהָלוֹ. חִלֵּי מַעֲלָה אֵינָם. מְעַרְצִים
לוֹ. עַד יִקְדִּישׁוּהוּ הָעַם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. אֱלוֹ אַחֵר אֱלוֹ
מֵאֲדִירִים צִלְצוּלוֹ. וְשְׁלוֹשׁ קִדְשָׁה יִשְׁלְשׁוּ לוֹ. דְּרֵי מַעֲלָה
עִם דְּרֵי מַטָּה קוֹרְאִים וּמִשְׁלָשִׁים לְהַקְדִּישׁ לוֹ:

כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

אז בקול רעש גדול אהיר וחזק משמיעים קול
מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

ברוך כבוד יי ממקומו:

ממקומך מלבנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים
אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעזרם
ועד תשבון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך
לדור ודור וגנצח גנצחים: ועינינו תראינה מלכותך
כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:

ק"ס יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּיָהּ.

מון לדור ודור נגיד גדלה. ולגנצח גנצחים. קדשתך נקדיש
ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אמת. ברוך אמת יהוה האל הקדוש:

אמת בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלבנו לעבודתך: ושמה הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את יום חג השבעות הזה. זמן מתן
תורתנו. מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה:
זכרנו יי אלהינו בו. לטובה. ופקדנו בו. לברכה.

והושיענו כו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו.
 ורחם עלינו והושיענו. כי אליה עינינו כי אל מלך חנון
 ורחום אלה:

והשיאנו "אלהינו את ברכת מזעדיך לחיים ולשלום לשמחה
 ולששון כאשר רצית ואמרת לברכנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבוענו מטוביך ושמחנו בישועתך וטחר לבנו לעבדך
 באמת והנהילנו "אלהינו בשמחה ובששון מזעדי קדשך. וישמחו
 בך ישראל מקדש שמך. ברוך אתה "מקדש ישראל ותזמנים:

רצה "אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה גדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
 "המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא "אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד צור חיינו מגן ישענו: אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
 תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך.
 ועל גפיה שבכל-יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. השוב בי לא בלו רחמיך ורחמם כי לא תמו
 חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
 לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתינו ועזרתנו סלה: ברוך אתה "השוב שמך
 ולך נאה קהודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הקתובה על ידי משה עבדך האמורה בפיו אהרן ובניו כהנים
 עם קדושיך באמור וברכה "וישמרה: יאר "פניו אליך ויחנה.
 ישא "פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום אלהי נצור וכו'.